

Trên sáu chục năm nay nước Việt Nam mình thật nhiều chuyện đau buồn và mới đây, tiếp theo vài tin tức vừa được đưa ra thì mới buồn đau càng thêm dân ta đang trở thành một niềm ray rứt không nguôi. Bởi vậy khi bắt bút này, một câu chuyện binh mìn Nam nước Việt cảm thấy muốn chia sẻ chút tâm tư cùng các anh em chiến binh của Quân Đội Nhân Dân nước nhà.

Chúng ta vốn thường nghe hào hùng Việt Nam là một dân tộc hiên ngang, oai dũng và thông minh, tài giỏi và trên bốn ngàn năm vẫn hiên, đứng riêng một góc trời! Thật là hào hùng! Duy có đến bốn bút này thấy rằng gần nửa thế kỷ nay, người mình đã làm thật nhiều điều sai lầm, thiếu trí tuệ đến nỗi khi, tiếp theo sự tiến của thế kỷ 19 đã đưa nước ta vào gần 100 năm thuộc Pháp.

Ngay khi thực hiện thế hai chục mốt, các dân tộc nhỏ của vùng lên tranh đấu đòi được lập, Việt Nam chọn con đường kháng chiến của dân. Chính năm chinh chiến và tiêu thổ đã làm xã hội tan hoang trong khi thực hiện nước khác đã được lập trước ta mà không bị cướp, bị trấn, không bị ngăn cách, chia đôi. Đây là khôn, là đời? Sự lựa chọn con đường xã hội chủ nghĩa (XHCN) đã đưa ta vào một vị trí tranh chấp, từ đó thành một điểm nóng giữa Đông - Tây, diến trở nên cho cuộc chiến huynh đệ trở nên tiếp theo, phá nát đất nước trong hai chục năm đau khổ. Sau cùng, như sự yếm trả kiên trì của người ngoài (và Việt Nam mới còn thêm nhiều kiếp), miền Bắc thực hiện miền Nam, như người gì cho dân tộc khi các nước xô nhau xuống vực sâu tan nát và nghèo khổ?

Thực như thế giảng xong thì người cảm quy, trái với truyền thống “anh em đùm bọc”, đã phạm lỗi bao sai lầm khác và khi sâu mới chia rẽ dân tộc. Chính sách kinh tế XHCN đưa toàn dân vào suy kiệt, xác sống. Ngoại hình nhìn thấy, ta thấy còn hơn ai. Dân đói, nước nghèo, lòng người xé nát, xã hội tan hoang. Dân đã xô ra biển tìm lối thoát thân. Việt Nam ta nơi tiếp nhận là nơi xuất phát của những “thuyền nhân” đã từng làm cho thế giới động lòng từ ái.

Chỉ khi các nước Cộng sản như Việt Đông Âu thì Việt Nam không còn chọn lựa nên ngượng đi tìm phao cứu vớt. Nổi áo phao người Bắc, giới lãnh đạo VN đã gặp cảnh bèo bọt, thất bại.

Sự thất bại của chủ nghĩa Cộng Sản từ cái nội của nó đã chọn ra một lối thoát đẹp. Nếu được sáng suốt, can đảm và thật lòng vì nước, vì dân thì đường Cộng Sản Việt Nam (CSVN) từ đó đã có thể nhận thức được điều nên làm để tiếp tục giữ được hào quang ngày nào. Nhưng gần hai chục năm rồi, sự thay đổi của thời thế đã không đến, Đường tiếp tục theo đường mòn cũ. Sự đổi kinh tế một cách vá vúi (điều của vì chủ nghĩa đường đường) đã mang lại vài ba điều khích lệ nhưng vẫn không thể sánh kịp đà tiến bộ của năm châu và nước Việt vẫn không thoát được cảnh thất bại, đói khổ, bất công, tham nhũng ngày càng trầm trọng và thối mả.

Bám áo Bắc quốc duy trì chế độ, Việt Nam đã bị chèn ép nhiều hơn. Xưa kia, vào thế kỷ 16, sau khi bị thất bại, chuyển lên nước nấu mì miền Lạng Sơn, Cao Bằng, Mạc Đăng Dung đã cắt đất dâng Tầu để được yên thân. Lịch sử mãi mãi còn mãi mai, phải chăng. Ngày nay như người lãnh đạo CSVN cũng chẳng khác gì! Hai hiệp định như người bị và dâng đất cho CS Tầu đã được phản bội. Than ôi! Một đường tuyên xưng là “của nước” ngày nay đã bị biến thành đường “cúi đầu bán nước”!

Vi c âm m u c t dâng sông núi và bi n c cho n c ngoài không ph i m i n y m m g n đây. Năm 1958, ô. Ph m Văn Đ ng, khi đó là Th t ng Chính ph mi n B c, đã có văn th công nh n h i ph n mà Trung Qu c công b . Theo s thông báo này thì t t c bi n Đông c a Vi t Nam (g m c hai qu n đ o Hoàng Sa và Tr ng Sa) là thu c v Trung Hoa ! Do đó, vào đ u năm 1974, h i quân Trung C ng t n công và chi m l y Hoàng Sa mà h i quân Nam Vi t Nam đóng gi , B c Vi t đã l ng thnh !

Nh nhi u đ ng CSVN khác trên th gi i, đ ng CSVN đã thành công c p đ c chính quy n nh ng th t b i trong vi c xây đ ng đ t n c. Phung phí trên m t n a th k và ít nh t ba th h c a gi ng nòi v i bao tài nguyên quý báu. VN ngày nay y kém trên m i lãnh v c. C n nh v s b o tr c a th l c bên ngoài đ n đ ph i cúi m t ký gi y nh ng đ t và bi n cho quân xâm lăng truy n ki p và t i tàn đ n ph i công khai làm l c m c biên gi i m i, nh ng trong n i b thì v n c che gi u chi ti t v các hi p đ nh đã lén lút ký k t.

Dân chài nghèo c a ta đã và đang b b n gi t, xua đu i trên bi n Đông. S chèn ép, khiêu khích c a h i quân Trung c ng quanh vùng Tr ng Sa v n di n ra th ng tr c. Nhà n c CSVN im lìm nu t nh c. Ng i Vi t h i ngo i ch th c hay tin khi vài h ng đ u qu c t ph i b ho t đ ng quanh vùng đó. Đ i ph ng v a công khai tuyên b thành l p h t hành chính Tam Sa đ qu n tr Hoàng Sa và Tr ng Sa. Vi c này cho ta tiên đoán ý đ nu t ch ng n t m t ngày ch ng xa s ít đ o t i Tr ng Sa mà VN còn ch t gi . Đây là m t cái tát tai s ng s ng c a đ ng CS đàn anh vào m t đ ng đàn em. Ô nh c này bôi đen không riêng Đ ng mà c m t Dân T c v n t cho là kiêu dũng. S nh c này chia x cho toàn nòi gi ng Vi t, cùng ch u chung thì l i càng l n, càng đau v y ! Đ c m nh danh là “con r ng ng quên” Vi t Nam th c s đang đi vào l thu c, suy vong. Trong các m i đe d a thì “nô l B c ph ng” là nguy c th c t và vô cùng khó thoát. H l y c a hai hi p đ nh “bán n c” và tình tr ng b “bóp ngh t bi n Đông” v i s kh ng ch c a h th ng C ng S n s còn nhi u h u qu tr m tr ng thêm n a và s đòi h i ph i đ nhi u trí l cùng máu x ng đ mong s a ch a v sau. Vi t Nam ngày nay đầu đ n n i ph i đ n ph ng đ i phó v i B c tri u nh th i các vua Lê L i, Quang Trung. Đ ng CSVN ph i bi t thay đ i. Nhân dân Vi t Nam ph i nh p cu c.

Trong quá trình l n m nh c a đ ng CSVN, Quân Đ i Nhân Dân là n n t ng s c m nh, là tay chân, là mũi nh n chi n đ u. Đ ng c p đ c n c, nh ng Đ ng không bi t “đ ng n c”, Đ ng không kh năng “gi n c” ! Tr c các h m d a c a đ i th , Đ ng đang mu n thanh niên, sinh viên và đ ng bào ng ng ngay các đ u tranh đ Nhà N c ti n hành các th ng th o c n thi t. Nhà N c CS này đã n hèn quá r i và ta đang th y các hi u qu nh n ti n. Gi đây ch còn lo “gi gh ”, Đ ng đã ph n l i T Qu c, Đ ng th t t n, Đ ng ph n b i Nhân Dân và nh ng Chi n Sĩ đã hi sinh cho Đ ng, Đ ng bán n c ! Các Chi n Sĩ yêu n c, anh dũng c a T Qu c nghĩ gì? Có nên nh m m t ti p t c theo chân Đ ng không? Đ t đại c a T Qu c là do ti n nhân khai phá, tô b i, đ máu x ng gìn gi và truy n l i h u th . M t t c đ t, m t th c bi n không th đ m t !

Quân Đ i là đoàn con yêu c a T Qu c, c a Nhân Dân. Quân Đ i không ph c v m t nhóm, m t đ ng mà ph c v quy n l i t i th ng c a T Qu c. Gìn gi ch quy n qu c gia và b o toàn lãnh th là thiêng liêng. Con đ ng cũ đã sai l m thì c n bi t s a đ i. Ch n đ ng đi đúng là khôn ngoan và sáng su t, là áp đ ng trí tu , là thay đ i c n có trong tr ng k đ u tranh. Đó còn là nhi m v l ch s , là yêu n c, là mong đ i và đòi h i c a Nhân Dân trong

cũng như ngoài nước và cũng là món nợ phải trả.

Phải làm gì bây giờ đây ? Cần đòi hỏi nhóm lãnh tụ CS Việt Nam cung khai diện tích sản phẩm nông thôn và chỉ tiêu các “hiệp định bán nước” kia và cần mọi tài liệu về vấn đề B&c Việt và biên Đông. Cần hỏi và trả lời phần nhóm lãnh đạo phần bị, bắt buộc và hoạch định con đường đi đúng, DÂN CHỦ HOÁ nước Việt để Toàn Dân có thể góp phần mở đường cho T& Quốc đi lên, giành lấy địa vị xứng đáng của một Dân tộc 80 triệu Công Dân dũng cảm và siêng năng trước thời gian tiến bộ ngày nay. Các Chiến Binh, con yêu của T& Quốc, còn tôi ngũ hay đã già ngũ, các thân nhân T& Sĩ hãy đứng lên đòi thay đổi hay nêu lên, hỏi trả Nhân Dân Nước D&y số là đường lối gì quy định bộ tộc của đất nước mới cách mau lẹ và tiến bộ nhất trong các khả năng hành động gì đây. Chúng ta cần xây dựng một Việt Nam vững bền, văn minh, phú cường và hạnh phúc bất đầu thế kỷ 21 này và mãi mãi cho mai sau. Mong lắm thay !

Hoa K&, Giáng Sinh 2007

C&u t&ng Nguy&n Duy H&nh,

Quân Lực VNCH